

Enid Blyton
Інід Брайтон

ТАЄМНА СІМКА

Добре спрацьоване,
Таємна сімко!

ХАРКІВ
«ФІЛІО»
2025

ЗАСТЕРЕЖЕННЯ ЩОДО ФЕЄРВЕРКІВ

Перший наклад книжки «Добре спрацьовано, Таємна сімко!» було опубліковано 1954 року — задовго до появи правил безпеки при поводженні з феєрверками. Тому на сторінках цієї книжки діти бавляться феєрверками і наражаються на небезпеку через неправильне зберігання піротехніки. Такі дії у жодному разі не можна відтворювати, адже феєрверки вибухонебезпечні й можуть завдати великої шкоди.

Якщо вам ще не виповнилося 18 років, рекомендуємо не мати справу з будь-якими піротехнічними виробами. Продавати дітям феєрверки також заборонено.

А ось кілька порад щодо безпечного поводження з феєрверками:

- 1) купувати, встановлювати, запалювати або тримати в руках феєрверки чи будь-яку піротехніку повинні лише дорослі;
- 2) ніколи не грайтеся з феєрверками — вони вибухонебезпечні й можуть спричинити опіки або завдати іншої шкоди здоров'ю;
- 3) коли ви дивитесь на салюти чи інші феєрверки, тримайтеся на безпечній відстані;
- 4) не підходьте до запалених феєрверків чи петард — вони можуть вибухнути будь-якої миті;
- 5) феєрверки зазвичай лякають домашніх тварин, тому краще не беріть їх із собою споглядати салют.

Якщо ж ви хочете запалити бенгальський вогонь, краще:

а) одягніть захисні рукавички;

б) намагайтеся тримати бенгальський вогонь на відстані витягнутої руки й не підносьте до обличчя;

в) не торкайтеся верхівки палички, коли вогонь догорить, — вона може обпекти вас;

г) покладіть паличку від бенгальського вогню гарячим кінцем у ємність із водою;

г) ніколи не давайте бенгальський вогонь малюку віком до 5 років.

Від перекладачки

Друзі, пам'ятайте, що під час дії воєнного стану в Україні заборонений продаж або використання піротехніки не лише дітям, але й дорослим. Це означає, що за запуск салютів або петард можна отримати штраф до 34 тисяч гривень або навіть арешт. Натомість дозволено використовувати бенгальські вогні, фонтани, феєрверки-свічки та хлопавки — але тільки під наглядом дорослих. Бережіть себе і своїх близьких!

Розділ 1

ЗБОРИ ТАЄМНОЇ СІМКИ

— **К**оли відбудуться наступні збори Таємної сімки? — запитала Сьюзі свого брата Джека.

— Це тебе не стосується! — відповів Джек. — Ти до неї не належиш і, більше того, ніколи не належатимеш!

— Та боже мій! Я й не хочу ні до чого належати, — сказала Сьюзі роздратовано. — Якщо я захочу увійти до таємного товариства, завжди можу створити своє власне. Раніше я вже створювала таке, і воно було краще, ніж ваше.

— Не будь дурненькою, — усміхнувся Джек. — Наша Таємна сімка — найкраща у світі. Тільки пригадай, чим ми займалися та які пригоди у нас були! Б'юся об заклад, що незабаром ми матимемо ще одну.

— Б'юся об заклад, не матимете, — іще більше роздратовалася Сьюзі. — Ви вже тижнями зустрічаєтеся в тому сараї у глибині саду Пітера й Дженет, й у вас навіть не пахне таємницею!

— Таємниці на деревах не ростуть, як і пригоди, — відповів Джек. — Вони просто стаються в одну мить. Та й взагалі, я не збираюся обговорювати Таємну сімку, і тобі більше не вдасться витягнути з мене ні слова, Сьюзі. Будь ласка, вийди з моєї кімнати і дай мені змогу почитати книжку.

— А я знаю ваш чинний пароль, — заявила Сьюзі на півдорозі до дверей.

— Не знаєш! — різко відповів Джек. — Я ніколи його не називав при тобі й навіть не записував ніде — попри вірогідність забути. Ти фантазерка, Сьюзі.

— А от і ні! Я просто кажу тобі, щоб попередити, аби ви обрали новий пароль! — вигукнула Сьюзі й ви-слизнула за двері.

Джек провів її обуреним поглядом: яка ж надокучлива ця сестра! Чи знала вона пароль? Ні, неможливо, вона не могла його знати!

Але щодо іншого Сьюзі мала рацію: Таємна сімка зустрічалася тижнями, але на зборах не відбувалося абсолютно нічого цікавого. Безумовно, сімці було добре й весело разом, але після стількох захопливих пригод друзі трохи нудились від простих ігор та буденних розмов.

Джек заглянув у свій блокнот: коли там наступні збори? Завтра ввечері, в сараї Пітера. Овва, це буде цікавезно, адже всі учасники отримали завдання роздобути якнайбільше феєрверків, які їм знадобляться для Ночі багать¹. Було б захопливо глянути на все це.

Ніч багать уже наступного тижня. Джек підвівся й порився в одній зі своїх шухляд. А, осьде його

¹ *Ніч багать* (також Ніч Гая Фокса або Ніч феєрверків) — традиційне щорічне святкування в ніч на 5 листопада у Великій Британії, коли люди збираються великими компаніями та спляють опудало Гая Фокса, запускаючи при цьому феєрверки та розкладаючи багаття. 5 листопада 1605 року учасник Порохової змови Гай Фокс намагався підірвати Парламент у Лондоні, проте його плани не справилися, а самого зловмисника заарештували.

феєрверки. А ось і особлива бахкавка — висотна феєрверкова куля у вигляді хризантеми. Джек був упевнений, що він єдиний з Таємної сімки, хто дістав таку штуkenцію.

— Ш-ш-ш-ш-ш-ш-ш, вжу-у-у-ух, бах! — видав він і затупцював по підлозі. — Ш-ш-ш-ш-ш, вжу-у-у-ух...

— Джеку! Що ти робиш? Тобі недобре? — озвалася тривожним голосом мати, просунувши голову крізь дверну щілину.

— Ні, мамо, я в порядку, — сказав Джек. — Я просто уявляв, з яким звуком злітатиме моя хризантема в Ніч багать і який шум вона створить.

— Хризантема? Хоч що б це було, — сказала мати, — ти, Джеку, краще би прибрався у своїй кімнаті. Дивись, як тут неохайно!

— А я саме й прибирав, — відповів Джек. — Мамо, одне прохання: а можна мені взяти трохи шоколадного печива з банки? Завтра ввечері у нас збори Таємної сімки.

— Гаразд. Візьми сім печив, — сказала мати.

— Ти маєш на увазі вісім? — гукнув Джек, коли вона вже вийшла з кімнати. — Мам! Можна вісім? Ти забула порахувати Скемпера!

— Боже милостивий! Ну, якщо тобі так хочеться марнувати смачнуче печиво на пса, візьми вісім! — відповіла мати.

«От і добре, — подумав Джек. — Кожен з нас візьме щось смачненьке на завтрашні вечірні збори. Печиво підійде ідеально! Чекайте, а який же пароль? «Гай Фокс», чи не так? Чи такий пароль був у нас раніше? Та ні, він такий зараз. «Гай Фокс» — дуже вдалий

пароль, оскільки незабаром настане Ніч багать, або Ніч Гая Фокса! Чому Сьюзі сказала, що знає його? А от і не знає!»

Збори Таємної сімки мали розпочатися о пів на п'яту в сараї Пітера. І вже за пів години до початку п'ятеро дітлахів майже одночасно підійшли до воріт і попрямували в глиб Пітерового саду до обумовленого місця.

Двері сараю були зачинені, але всередині світилося. Члени сімки по черзі підступали до входу, і їхні ліхтарики раз по раз освічували зроблений Пітером напис на дверях: «Т. 7».

— Стук-стук!

— Пароль, будь ласка! — чувся голос Пітера ізсередини.

— Гай Фокс! — один за одним відповідали члени товариства.

Пем прибула першою, а за нею — Джек (він дуже поспішав, щоб випадково не спізнитися). Тоді прийшов Джордж, ще й не з порожніми руками, а з торбинкою рожевобоких яблук для частування друзів. Потім з'явилася Барбара. Вона всю дорогу розмірковувала, чи правильно запам'ятала пароль: «Гай Фокс»? Чи «Ніч багать»? Боже!

— Стук-стук! — сповістила про свій прихід Барбара.

— Пароль!

— Ніч багать, — сказала Барбара.

Двері не відчинилися, і всередині сараю запанувала мертва тиша. Барбара захихотіла:

— Гаразд, я знаю пароль! Гай Фокс!

Двері відчинилися, і дівчинка увійшла. На місці були вже всі, окрім Коліна.

— Запізнюється, — сказав Пітер. — Та ну його! Тільки гляньте, який щедрий стіл у нас сьогодні!

У сараї було тепло й затишно: він освітлювався двома свічками та маленьким олійним каганцем під дальньою стіною. На ящику, який виконував роль столу, була розкладена принесена дітьми їжа.

— Яблука, імбирні булочки, пончики, м'ятні льодяники, печиво. А що в цьому пакеті? О, це ж фундук із твого саду, Пем. І ти не забула принести горіхокол, клас! А я приніс оранжад. Та в нас просто свято! — втішився Пітер.

— Ото б ще Колін прискорився, — гмикнула Джет. — О! А ось і він!

Спершу діти почули тупіт, а потім хтось загрюкав у двері.

— Стук-стук!

— Пароль! — закричали всі хором.

— Гай Фокс! — відповів чийсь голос, і Пітер відчинив двері.

Що?! Ви не повірите! На порозі стояла Сьюзі й підступно посміхалася на всі тридцять два. Сьюзі!

Розділ 2

ЦЯ ЖАХЛИВА СЬЮЗІ!

— **С**ьюзі! — заквилив Джек, підстрибуючи від гніву. — Як ти смієш?! Та ти, ти...

Він схопив сестру за плечі й міцно стиснув. Але Сьюзі лише засміялася йому в обличчя.

— Не переживай так, я просто хотіла шокувати вас, високошановних членів. А-ха-ха! Тепер віриш, що я знаю пароль?

— Звідки ти його дізналася? — запитав Пітер. — Відпусти сестру, Джеку. Ми виведемо її на чисту воду і без фізичного примусу. То звідки ти дізналася пароль, Сьюзі?

— Я дізналася його від Джека, — заявила Сьюзі.

Друзі витріщилися на бідолашного Джека, який почервонів, немов буряк.

Він розлючено глянув на сестру:

— Ти погана казкарка! Я ніколи не називав тобі пароль і навіть не записував його — аби ти не знайшла. Звідки ти його дізналася? Підслуховувала в кущах біля сараю? Почула, як ми називали пароль, коли заходили всередину?

— Ні. Якби сиділа в кущах, Скемпер би мене почув і загавкав, — відповіла Сьюзі, і в цьому справді була логіка. — Кажу ж тобі, Джеку, я чула, як ти сам назвав

пароль. Ти розмовляв уві сні минулої ночі й кілька разів прокричав: «Гай Фокс! Впустіть мене! Гай Фокс, кажу!» Тож я здогадалася, що уві сні ти намагався потрапити на збори й викрикував пароль.

Джек похнюпився:

— Я й справді розмовляю уві сні, але хто б міг подумати, що я видам пароль?.. Надалі я буду замикати двері своєї спальні на ніч. Мені шкода, Пітере... Що тепер робити зі Сьюзі? Її треба провчити за те, що так зухвало увірвалася на нашу таємну зустріч!

— Ну, в нас немає нічого важливого для обговорення, тому ми посадимо Сьюзі он у тому кутку, — рішуче мовив Пітер, — нехай дивиться, як ми бенкетуємо, і заздрить. Мені теж уже набридло, що Сьюзі постійно намагається завдати прикрощів нашому товариству. Пем і Барбаро, посадіть її там.

Усі були настільки розлючені на Сьюзі, що спершу вона навіть засмутилася:

— Це був просто жарт, — жалібно сказала дівчинка, але дуже швидко змінила свій тон на дратівливий. — А знаєте що? Ваші збори безглузді! Ви постійно збираєтеся, але нічого не відбувається, взагалі. Відпустіть мене!

— Ну тоді заприсягнися, що ти більше ніколи не спробуєш нас обдурити або зірвати наші збори, — суворо сказав Пітер.

— Ні! Я не присягатимусь!!! — заверещала Сьюзі. — І я не сидітиму тихо в цьому кутку і не мовчатиму! Негайно відпустіть мене!

— Ні за що, — почав Пітер. — Ти наважилася увійти сюди, тож у тебе чудово вийде зробити зусилля над собою та подивитися, як ми ласуємо...

Пітер раптово замовк, почувши гучне хекання та тупіт ніг по садовій доріжці.

— Це Колін! — вигукнула Дженет.

За дверима почулося гучне «стук-стук» та чинний пароль:

— Гай Фокс! Швидше відчиніть двері!

Двері відчинилися. Колін увійшов до сараю з темного двору, мружачи очі від яскравого світла.

— Я вам таке розкажу! У мене була пригода! І це може стати новою справою для Таємної сімки. Тільки послухайте!

— Почекай, спочатку виженімо звідси Сьюзі, — вчасно зауважив Пітер.

Колін здивовано витріщився на прийшлу дівчинку, щойно помітивши її у кутку. Сьюзі раптово захихотіла, і Джек кинув на неї насуплений погляд.

— Що вона взагалі тут робить? — здивувався Колін, спостерігаючи, як діти виштовхують Сьюзі із сараю.

Двері грюкнули й зачинилися перед носом Сьюзі, а золотистий спаніель Пітера та Дженет Скемпер голосно гавкнув. Він також не схвалював візит Сьюзі до його сараю, адже знав, що вона не членкиня сімки.

— Розповімо тобі про Сьюзі пізніше, — пообіцяв Пітер. — Тепер, Коліне, розповідай, що сталося. Чому ти запізнився та що за пригода? І, заради Бога, говорімо тихо, бо Сьюзі напевно підслуховує біля дверей!

— Я зараз подбаю, щоб її точно не було поблизу, — підвівся Джек, але Пітер потягнув його назад.

— Облиш її. Хіба ти не второпав, що Сьюзі тільки цього й хоче? Щоб ми ганяли її по всьому саду в темряві і зіпсували собі святкову вечерю, збори

і все-все! Нехай собі прислухається біля дверей, якщо так хоче, — вона не почує ні слова, якщо ми перейдемо на шепіт. Тихо, Скемпере! Я не чую навіть себе, коли ти так гучно гавкаєш! Хіба ти не вмієш гавкати пошепки?

Скемпер не вмів. Він перестав гавкати й ліг спиною до Пітера з доволі ображеним виглядом. Але незабаром знову повернувся мордочкою до дітей, коли Колін почав оповідь.

— Я йшов на наші збори, підсвічуючи собі дорогу ліхтариком. А коли дійшов до рогу Бічіс Лейн, то почув, що там у кущах хтось є. Ви в курсі, які на тому розі кущики — такі невеликі. Я почув спершу шепіт, а потім раптовий крик і стогін...

— Божечки, — злякалася Дженет.

— І щось важелезне наче впало там. Я посвітив ліхтариком у кущі, але раптом хтось вибив його з моєї руки! — продовжив Колін. — Тоді я почув тупіт ніг — хтось дав драла. Передусім я вирішив підняти із землі свій ліхтарик, який, на щастя, не розбився й продовжував працювати. Але коли я знову посвітив у кущі, там уже нікого не було!

— Це було дуже сміливо з твого боку — підняти ліхтарик і знову заглянути в кущі, — сказав Пітер. — Цікаво, що там відбувалося?

— Не можу й уявити. Лише знаю, що там була якась сварка, — припустив Колін. — Однак це ще не все: подивіться, що я знайшов у кущах!

Таємна сімка була так схвильована, що зовсім забула про шепотіння. Дітлахи заговорили на повний голос, і ніхто з них навіть не згадав про Сьюзі, яка могла

підслуховувати надворі. Скемпер попереджувально гаркнув, але ніхто не звернув на це уваги.

Колін простягнув друзям старий потертий записник із гумкою-тримачем:

— Я швиденько зазирнув усередину. Це може бути щось важливе. Дивіться, це якийсь шифр, і я не зміг його прочитати. Але також тут є багато нісенітниць. Принаймні воно виглядає, як нісенітниця, але я сподіваюся, що це частина шифру. Ось погляньте!

Друзі почали роздивлятися записник, відчуваючи неабияке хвилювання та цікавість. Пітер блискавично прогорнув усі сторінки і помітив якийсь список.

— Це може бути списком викрадених речей. Послухайте тільки: срібні свічники-трійці, портсигар з ініціалами А. Г. Б., чотири срібні чаші з гравіюванням...

— Я знаю, що це! — аж підскочив Джек. — Сьогодні вранці мій тато зачитував цей список під час сніданку — він був у газеті. Це всі речі, які минулої ночі вкрали у Бедвола, відомого гравця у крикет. Овва! Як ти думаєш, Пітере, ми на щось натрапили?

Розділ 3

ЗАХОПЛИВІ ПЛАНИ

Усі члени Таємної сімки були настільки схвилювані, що їхнє занепокоєння передалося Скемперу, і він знову загавкав. Собака просто не втримався, почувши, як діти щось голосно обмірковують усі разом. Скемпер завиляв пухнастим хвостом і заскочив передніми лапами на Пітера, але хлопчина взагалі не звернув на пса уваги.

— Це, мабуть, записник одного зі злодіїв — список речей, які він украв!

— Що там іще є? От би ми могли розшифрувати все написане! Зачекайте, подивіться, ось тут щось нашкрябано, на оцій сторінці! Бачите, що там написано?

— «Збір банди: у старому сараї для робітників за гаражем Лейна. П'ята вечора, середа», — прочитав Пітер. — Нічого собі! Це завтра. Зуб даю — ми на щось натрапили.

Дітлахи знову схвилювано заторохкотіли, і Скемпер подумав, що це саме дуже вдалий час, щоб посмакувати шоколадним печивом та, можливо, ще й імбирною булочкою. Але перш ніж зробити це, пес підбіг до дверей і обнюхав їх.

Так. Сюзи все ще була надворі — Скемпер відчував її запах. Він боявся знову загавкати, тож лише тихенько

загарчав. Ніхто з дітей знову не звернув на це уваги, тож Скемпер повернувся до смаколиків на ящику-столику.

— Що ми робитимемо з усім цим? Повідомимо в поліцію? — запитав Колін, почуваячись надзвичайно важливим свідком (без нього сімка не мала б і гадки про ці захопливі новини).

— Ні-ні, не зараз. А робитимемо ми от що, — відповів Пітер. — Завтра ввечері підкрадемося до того старого сараю. І щойно побачимо там банду, один із нас чкурне до поліцейської дільниці, а решта стерегтиме сарай.

Товариство вирішило, що це добрий план — розумний та захопливий. А Пем гучно зітхнула:

— Від хвилювання я зголодніла. Ми можемо вже перейти до тієї частини, де є булочки і все таке інше? О, Скемпере, ти вже пригостився без дозволу! Ото злодій, а не пес!

— Скемпере! Невже ти справді поцупив їжу? — вигукнув шокований Пітер. — На місце! Йди в куток!

— Він з'їв лише шоколадне печивко та імбирну булочку, — повідомив Джек, швидко все перерахувавши. — Кожного виду смаколиків має бути по вісім, а печив та булочок зараз є по сім. Тож, виходить, Скемпер лише пригостився тим, що ми й так принесли для нього.

— Ну, він не мав би починати раніше за нас, та ще й без дозволу, — сказав Пітер. — Він має бути слухняним. У куток, Скемпере!

Бідолашний Скемпер усамітнися в кутку, раз по раз облизуючись у надії натрапити язиком на останні шоколадні крихти. Вигляд у собаки був такий жалісливий, що дітлахам стало його надзвичайно шкода.

А про принесені Таємною сімкою феєрверки й зовсім всі забули. Джекова хризантема лежала на вершечку гори решти піротехніки, але хлопчина навіть не згадав про неї. Події вечора були надто захопливими, і жоден феєрверк не міг з ними конкурувати.

— Сьюзі! Вона зовсім вилетіла нам з голови, — раптом згадав Пітер. — Ми озвучували наші плани на весь голос. От халепа! Скемпере, подивись, чи Сьюзі за дверима!

Скемпер слухняно підбіг до дверей і принюхався. Ні, Сьюзі там уже не було. Пес повернувся й сів біля Пітера, поклавши свою милу золотаву голівку йому на коліно і сподіваючись на пестоці.

— О, значить, її там немає. Ти би загарчав, якби Сьюзі була за дверима, чи не так, Скемпере? — сказав Пітер і погладив пса по шовковій маківці та почухав спанієлеві довгі вуха. — Що ж, Сьюзі буде вражена наповал, коли почує про нашу пригоду після її розв'язки. Нехай знає, як кепкувати з нас і намагатися зіпсувати наші збори!

Діти домовилися, що наступного дня після підвечірку вся сімка тихенько прокрадеться до гаража Лейна. Колін знав тамтешнього гаражного працівника Ларрі, тож сімка зробить вигляд, ніби розмовляє з ним і милується машинами. А коли настане слушний момент, дітлахи прошмигнуть за гараж у пошуках сараю для робітників. І що ж буде далі?!

Спина Пітера навіть вкрилася сиротами від хвилювання і захвату, коли він прокручував у голові можливий розвиток подій: «Таємна сімка знову в ділі! Як це захопливо! Особливо після довгих і нудних тижнів, коли нічого не відбувалося!»

Наступного дня час тягнувся дуже повільно. Усі члени Таємної сімки причепили свої значки «Т. 7» і багато перешіптувались із серйозним та важнецьким виглядом. Не дивно, що учні в їхній школі здогадалися: відбувається дещо вагоме.

Сьюзі надзвичайно всіх дратувала. Вона час від часу кидала погляди на Пем, Дженет і Барбару, які вчилися разом з нею в одному класі, й реготала від душі. І щоразу, коли Сьюзі проходила повз дівчат, знущально нашіптувала їм: «Гай Фокс. Гай Фокс!»

Така поведінка неабияк дратувала дівчат, адже це був пароль Таємної сімки! У товаристві зовсім забули змінити його напередодні ввечері, захопившись складанням планів. Тому Сьюзі все ще знала актуальну фразу-пропуск. Таємна сімка має змінити пароль — і якнайшвидше!

О четвертій годині дітлахи стрімголов помчали додому на підвечірок, щоб встигнути вчасно зібратися біля гаража. Колін мав чекати друзів там за чверть на п'яту.

Батьки були вражені, наскільки швидко їхні школярки розправилися із підвечірком та чаєм. На щастя, у дорослих ніяких підозр не виникло, і нікого із сімки не змусили сидіти вдома. Одне за одним друзі прямували до гаража. Скемперу наказали близько не підходити — на випадок, якщо йому заманеться гавкнути в не дуже зручний момент.

За чверть п'ята всі вже були в гаражі. Залишилось усього п'ятнадцять хвилин! А де ж Ларрі, гаражний робітник? Сімка повинна хоч трохи потеревенити з ним і лише потім пробратися до сараю.

Як захопливо!

Розділ 4

СТРАШЕННИЙ ШОК

Колін пішов шукати Ларрі. А, осьде він, миє машину за рогом. Колін попрямував до Ларрі першим, а шестеро друзів пішли слідом.

— Добрий вечір, — привітався Ларрі, усміхаючись сімці. Хлопець мав копицю густого світлого волосся, дуже брудне обличчя й блискучі очі. — Що, прийшли мені допомогти?

— Якби ж нам тільки дозволили, — відповів Колін, — я би з радістю повозився з автомобілями. О, Ларрі, а ми можемо пороздивлятися ті, які зараз у тебе стоять у гаражі?

— Авжеж, тільки якщо не відчинятимете дверця-та, — підморгнув хлопець, бризнувши водою зі шланга біля ніг Коліна.

Сімка розділилася: хтось пішов роздивлятися автомобілі поблизу воріт, а решта — поблизу широких вікон, аби не прогавити прибульців. Дітлахи мали шанс побачити на власні очі «бандитів» — хоч ким би вони були.

— Дивись! Хіба отой не схожий на бандита? — прошепотіла Барбара і штовхнула Джека, коли повз них проходив якийсь чоловік.

Джек кинув оком на перехожого:

— Дурбецало, це мій вчитель! Добре, що він тебе не почув! Хоча він і справді має дещо похмурий вигляд...

— За п'ять п'ята, — тихо промовив Джордж. — Гадаю, нам краще піти до сараю, Пітере.

— Ще ні, — заперечив Пітер. — Ми ж не хочемо стовбичити там, коли хтось прийде. Ти бачив когось схожого на бандита?

— Та ні, — відповів Джордж. — Усі мають звичайний вигляд. Але ж члени банди теж можуть бути нічим не примітними! Господи-Боже, я щось починаю нервувати.

Трохи згодом, коли годинник у гаражі показав одну хвилину по п'ятій, Пітер дав сигнал рушати. Дітлахи попрощалися з Ларрі й побігли, а він грайливо бризнув водою зі шланга їм на ноги.

— Щоб йому, у мене шкарпетки тепер мокрі, — роздратувався Джек. — Підемо цим провулком, Пітере?

— Так. Я піду першим, і якщо все чисто, я тихенько вам свисну, — вирішив Пітер.

Він пішов доріжкою у темряві, тримаючи ліхтарик в руці, але не вмикаючи його. Аж ось Пітер опинився у дворіку за гаражем, біля сараю робітників.

Хлопчина закликав у передчутті пригоди: у сараї горіло світло! Отже, там були члени банди! Ох, якби вони могли зловити одразу всіх!

Пітер тихо присвиснув, і друзі юрбою побігли до нього темною доріжкою. Усі були взуті у черевики на гумових підошвах, тож майже не шуміли. Щоправда, у них почалося шалене серцебиття від хвилювання — Барбара навіть відчула, як їй сперло подих.

Усі члени сімки дивилися на маленький сарайчик, в єдиному віконці якого тьмяно світилося.

Зміст

<i>Застереження щодо феєрверків</i>	3
<i>Розділ 1. Збори Таємної сімки</i>	5
<i>Розділ 2. Ця жахлива Сьюзі!</i>	10
<i>Розділ 3. Захопливі плани</i>	15
<i>Розділ 4. Страшенний шок</i>	19
<i>Розділ 5. Перемога Сьюзі</i>	24
<i>Розділ 6. Раптова пригода</i>	29
<i>Розділ 7. Є над чим попрацювати</i>	33
<i>Розділ 8. Ще одні збори</i>	38
<i>Розділ 9. Сімка просувається</i>	43
<i>Розділ 10. Пітер буряковіє</i>	48
<i>Розділ 11. Є робота для кожного</i>	53
<i>Розділ 12. Ох, як шкода!</i>	57
<i>Розділ 13. «У Сіда»</i>	62
<i>Розділ 14. Чудова ідея</i>	67
<i>Розділ 15. Особливий Ґай</i>	72
<i>Розділ 16. Двоє чоловіків</i>	78
<i>Розділ 17. Добре спрацьовано!</i>	82
<i>Розділ 18. Не хвилюйся, Таємна сімко!</i>	87
<i>Бонус від Інід Блайтон</i>	92